

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Štatsopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 66.

V Ljubljani v ponedeljek, 23. marcija 1885.

Tečaj II.

Ljubljana dné 23. marcija.

Zadnje zasedanje šestletne dóbe držav-
nega zbora bliža se h koncu. Burna debata
o državnem preudarku je končana in le še o
nekaterih važnejih predlogah ima se državni
zbor posvetovati. Čas se bliža, ko bodo imeli
poslanci stopiti pred svoje volilce in dajati
račun o svojem delovanju. Uže se čuje iz
daljave hrup ljutih volilnih bojev, uže se po-
lastuje nekaj nemir raznih političnih strank,
izrazujoč skrb za prihodnji njih obstanek.
Šestletna dóba je pri kraju, pač najznamenit-
teja v zgodovini našega parlamentnega živ-
ljenja. V tej dóbi bila je prvič zastopana v
državnem zboru vsa Avstrija. Poslanci vlega
in čilega českega naroda, držeč se toliko časa
neplodne pasivne politike, zaseli so prvič svoja
mesta v parlamentni palači, od kjer so mo-
gočno povzdignili svoj glas za svéte v postavi
utemeljene pravice svoje. In ko bi zadnja
dóba državnega zborovanja ne mogla kazati
na noben drug uspeh, kakor na ta, da je
združila v delovanju na korist in v prospeh
skupne domovine sinove vseh narodov mo-
gočne naše države, bilo bi to dovolj, da nas
zadovolji in navda z upom na lepšo prihodnost.

Dve veliki nalogi stavila si je sedanja
vlada pri svojem nastopu. Napraviti mir med
posameznimi narodi, dovesti jih do bratovske
sloge, pa spraviti državo iz velikih finančjal-
nik zadreg ter pripomoči ji do ugodnejih go-
spodarskih in denarstvenih razmer. Dve lepi,
a neizmerno težki nalogi. Ja je vlada izvr-
šila, se ji je posrečilo, biti jima kos? „Ne“,
gromi ti na to vprašanje od opozicije nasproti.
„Deficit ni izginil, in narodnostni boj danes
huje divjá, nego kedaj poprej“, tako se kliče
od vseh strani, kjer imajo glas udje združene
levice. Na videz ima opozicija vsaj deloma
prav. Ravnotežje v naših financah se res še
ni doseglo po polnem, ostalo je še vedno to-
liko primanjkljaja, da se lahko vpije in kriči,
da deficit navzlic vsem obljubam sedanje vlade
ni izginil. Orožje ima tedaj levica še vedno
v rokah, in peska dovolj, da ga lahkovernemu

ljudstvu lahko v oči meče. A previdneje ob-
činstvo, ki ima navado in tudi sposobnost, da
samo za-se nekoliko misli, se ne bode dalo
tako lahko slepiti. Primanjkljaj, ki se je letos
še pokazal v državnem proračunu, je tako
majhen, tako neznamenit, da bode vsakdo, ki ni
po polnem prevzet strankarske strasti, rad
priznal, da je sedanja vlada v tem oziru častno
rešila svojo nalogo.

Popraviti v kratkih šestih letih to, kar je
sedanja opozicija v dolgih dvajsetih letih svo-
jega vladanja zakrivila, izbrisati v tako krat-
kem času vse sledove, ki so jih zapustile
strašne katastrofe prejšnjih let, je pač ne-
možno. Vsaka bolezen se le počasi zdravi, in
čim bolj je zastarela, čim bolj je ukoreni-
njena, tim težje in počasneje je zdravenje.
Od leta do leta pogrezovala se je država pod
prejšnjo vlado globokeje v materijalnem oziru,
primanjkljaj v državnem proračunu postajal je
večji in večji, blagostanje na gospodarstvenem
polju pojemalo je od dné do dné vidneje, in
uže so se bili državne ladje polotili pogubo-
nosni vrtinci, ki so grozili uničiti jo.

Take so bile razmere, ko je nastopila
sedanja vlada. S čilimi rokami poprijela se je
težavnega dela, in to ne brez uspeha. Denar-
stvene razmere boljšale so se od leta do leta,
in smelo trdimo, da bi danes deficita ne bilo,
ko bi ne bile tako težko zadele posamezne
dele države elementarne nesreče. Naj se od
strani levice še tolikokrat naglašá, da pri-
manjkljaj še ni izginil, tega prepričanja je
tudi ona, o tem smo trdno prepričani, da je
sedanja vlada v tem oziru dosegla uspeh, o
kojem se nji nikoli niti sanjalo ni. Obžalovati
se pač mora, da tega očitno priznati neče,
da se nasprotno le vedno sklicuje na neugodne
strani naših finančnih razmer, da resnico pre-
obrača in po nepotrebnem bega davkoplače-
valce. Sicer se tudi v tem oziru levici ni vse
posrečilo, kar je želela. Tam, kjer številke go-
voré, je pač težko kaj opraviti z golimi fra-
zami, naj so še tako lepo doneče.

Ministra Dunajskega govora se morda
ni tako lepo čul, ni tako prijetno bil na uho,

kakor visoko leteči, a malo stvarni govor Herb-
stov ali Plenerjev, a vtis zadnjih dveh raz-
pršil se je hipoma, ko je prvi mirne krvi s
številčkami ovrigel napačne njih trditve. Levica
sama ni mogla po polnem zatajiti vspeha
finančnega ministra, in če še danes na vse
grlo vpije, da sedanja vlada denarnih razmer
države ni zboljšala, da nas še vedno straši
deficit, pač ni težko uganiti, kam vse to meri
in kaj se s tem namerava.

Enako pa je tudi z očitanjem, da se-
danja vlada tudi druge svoje naloge ni rešila,
da se ji je poskus, napraviti mir med narodi,
po polnem ponesrečil. Pogledati je le treba,
kako je sestavljena desnica in večina držav-
nega zbora, ki je ravno zadnji čas tako jasno
pokazala svojo solidarnost, in vidi se takoj,
da je tudi to očitanje ravno tako malo opravi-
čeno, kakor prvo. V desnici združeni so za-
stopniki vseh avstrijskih narodov in ti so ravno
tedaj, ko si je bila levica najbolj v svesti,
da bode večina državnega zbora razpala, z
vso odločnostjo povdarjali avstrijsko svoje sta-
lišče, ki obstoji v tem, da se vsi avstrijski
narodi enako spoštujejo, enako ljubijo. Pač
je levica trudila se in uporabljala je vso svojo
moč, da bi bila napravila tu ali tam kak
vznemir, da bi bila vzbudila kak pojav neza-
dovoljnosti, a to se ji je le deloma posrečilo.
To njeno početje imelo bo le ta uspeh, da
bode samo sebe še globokeje pokopala. Ka-
kor v proroškem duhu izrekel je Dunajevski
velevažne besede, da se tudi brez levice lahko
vlada. Prišel bo dan, ko bo levica izginila iz
državne zbornice, ako ne nastopi druge poti.
Ne brez nemškega naroda se bo vladalo, ka-
kor zavijajo fakijski listi ministrove te be-
sede, a vladalo se bo brez onih zastopnikov
nemškega naroda, ki tirajo tako brezpametno
politiko. Nemški narod zastopan je uže sedaj
v obilem številu na desnici in da bo po pri-
hodnjih volitvah še bolj, o tem smo za trdno
prepričani. Nemški narod je v svoji večini po-
litično zrel dovolj, da bode sprevidel, na koji
strani so pravi njegovi prijatelji, in na kateri
ne, in katera politika da mu hasne, a katera

Listek.

Črnogorska nevesta.

(Izvirna novela. Spisal J. Bedének.)

(Dalje.)

„In ti Milica, angelj moj nebeški, kaj de-
laš sedaj? Kedaj te zopet vidim, predragi moj
zaklad, ki ga na tem beraškem svetu edinega
imam! Kedaj zopet poslušam tvojih šepeta-
jočih usten sladak glas? Kedaj se bodejo zo-
pet moje oči v tvojih duhapolnih pogledih
kopale? in kedaj bode mi dano zopet srkati
sladki med gorkih poljubov znad tvojih rož-
nih ustnic? Kedaj bodeva zopet tako domače
na zelenem parobku žuborečega studenca, ki
je bil edini priča lepih ur, ki so nama tam-
kaj potekle, ko sva posedala roko v roci ter se me-
nila kakor v zalih preteklih dnevih? Ah kedo
mi zamore v tem trenutku, ko se bodejo skoro
potoki krvi cedili, vprašanja le nekoliko raz-
jasniti, katera na mojem srcu kakor svinec,
težak svinec ležijo!“
Strežaj vstopi.

„Gospod lajtenant, ponižno poročam, da
zunaj deklica čaka, ki bi rada z Vami govo-
rila.“

„Tako, in kaj bi rada?“

„Rekla je, da bi imela gospodu lajte-
nantu nekaj posebnega povedati, in sicer na
samem.“

„Dobro, pusti jo notri.“

Strežaj se odpravi in kmalo na to se za-
sliši rahlo trkanje na durih, katere se na
oficirjevo „prosto“ odpró in mlado, čvrsto
raščeno dekle se prikaže in pri durih ob-
stane.

„Kaj bi rada, draga moja?“ jo častnik
prijazno nagovori.

„Ali niste lajtenant Miroslav Radivoj, av-
strijski topničarski oficir?“ vpraša boječe
dekle.

„Da, da kakor me tukaj vidiš, ves z dušo
in telesom. Kaj te je tako pozno k meni pri-
neslo, in od kod?“

Mesto odgovora izvleče dekle zavit košček
papirja iz nedrija ter ga oficirju ponudi, ka-
teri slastno po njem hlastne, kajti zdelo se
mu je, odkod bi pisanje biti vtegnilo.

„Kedo mi to pošlje?“ vpraša Miroslav in
tesno mu postane.

„Jugovičeva Milica, se li smem vrniti?“

„Počakaj trenutek!“

Lajtenant se poda k svojemu kofru, ga
odpre in vzame iz njega dva pogoldinarska
tolarja, katera dekletu izroči. Dekle se obo-
tavlja.

„Kaj se obotavljaš, meni li, da niso pravi
in pošteni?“

„Ne, gospodine, ali Milica mi je prepo-
vedala, kako darilo vzeti, ker me ona bogato
poplača.“

„In jaz ti zapovem, da denar z lahko in
dobro vestijo spravi. Druzega ti Milica ni nič
naročila? Kakošna pa je, je li zdrava?“

„Ah gospod, dekle vene kakor roža v
jeseni. Rudečica njenih lic spravila se je s poti
neki čudoviti in pri nas nenavadni, torej tem
bolj čudni blodosti. Pol leta uže ni več ve-
sela kakor je bila poprej. Zamišljena se plazi
okolo, kakor megla in vedno sanjari. Oči ima
mnogokrat solzne, in ako se jo povpraša, za-
kaj, vedno odgovarja, da sama ne vé, kaj ji
je. Po cele dneve poseda in pohajkuje pri

škoduje. Prišel bo dan, ko levece v tem pomenu, kakor danes, ne bo več, kajti prepričanje, da leži moč države v tem, da je vsem narodom enako pravična, prodira od dné do dné bolj v vseh krajih širne Avstrije. In da se je to prepričanje vzbudilo, da jasneje in jasneje stopa na dan, to mislimo je dokaza dovolj, da tudi v tem oziru sedanja vlada svoje naloge ni zgrešila, da je temveč tudi v tem oziru dosegla, kar se sploh v tako kratkem času doseči dá.

Iz Italije.

V „Pol. Corresp.“ se z dné 16. t. m. iz Rima poroča: Kakor se kaže, imeli bomo v italijanski zbornici prav kmalu znamenita razgovorjanja. Pred nekaterimi tedni nastal je v Padovi nekak prepir med vlado in tamošnjimi solskimi in deloma mestnimi oblastvi. Dijaki tamošnjega vseučilišča hoteli so namreč postaviti spomenik v avli (v veliki dvorani), na katerem se je slavil krvavi boj, vršec se v januariju 1848 med tedanjo avstrijsko posadko in dijaki ter jednim delom meščanstva; na spomeniku pa je stalo nekaj avstrijsko vojno žalečih izrazov, kajti govorilo se je o „avstrijski soldatiji“. Ob sebi umevno, da vlaška vlada ob zdanih prisrčnih razmerah med obema deželama in vladama ni dopustila tega izraza ter zahtevala, naj se spremeni.

Mestno oblastvo je bilo samo zadovoljno s to vladno zahtevo, a je predlagalo, naj se izraz „avstrijska soldatija“ spremeni v „tuje tolpe“. Najpriprostejši razum, kakor tudi najnavadnejše čuvstvo za spodobnost in pravičnost bi spoznalo, da vlaška vlada tudi te spremembe odobriti ni mogla; kajti da bi se o vojakih velike, pravilne armade s takimi izrazi govorilo, bi se pač nekaterim, močnih fraz vajenim radikalcem, nikakor pa mirno mislečim možem zdeti moglo taktno in spodobno. Italijanska vlada torej ni hotela dovoliti, da bi se postavil omenjeni spomenik, dokler se žaleči izraz ne nadomesti s primernim in dostojnim; vsled tega pa so se v Padovi na vseučilišču in izven njega vršile demonstracije in nemiri, kateri so oblastva primorali, poseči vmes ter pri tem zapreti tudi jednega vseučiliškega profesorja, kateri se je pri tej priliki na zelo čuden način obnašal.

V jedni slednjih sej zbornice stavil je torej poslanec Tivarovi to zadevo se tičeče vprašanje do ministerskega predsednika in do ministra za notranje zadeve, gospoda Depretisa, in ker je slednji odgovoril, da so ga prijazni državni dolžni oziri silili, da je takó postopal, izjavil je vprašatelj, da ga odgovor ni zadovoljil ter dejal, da bode to vprašanje ponovil v obliki interpelacije, o kateri se bode vnelo splošno razgovorjanje, čule se bodo morda gledé na sovraštvo, katero še zdaj v jednem delu italijanskih strankarskih skupin vlada, žaljive besede, o katerih bi bilo bolje, da bi

studencu, ki je koj tukaj-le gori nad Boko; tamkaj pravi, se še najbolje počuti! Sedaj moram pa iti, kajti moji me bodejo uže teško pričakovali.“

Komaj je dekle odšlo, zgubi se lajtenant v labirint mislij, iz katerega nikakor venkaj ne more.

„Kako je Milica zvedeti zamogla, da sem v Kotoru, kajti ko sem ji poslednje pisanje poslal, še sam nisem niti slutil, da semkaj pridem. Je li bila morebiti sama tukaj in me kje videla? Ne, to ni mogoče! Kakor ptičica priletela bi bila semkaj, ko bi me bila kje ugledala. Da, da po polnem nemogoče je, da bi bila sem prišla, kajti ljubeče srce tiralo bilo bi jo po sili k meni. Kaj družega mora biti. Pa kaj si ubijam glavo, ni li pametneje, da pogledam, kaj mi ona piše, in morebiti se vozal sam razveže.“

Kako vender ljubeznivo piše. Oj da bi te imel sedaj le, ta trenotek, tukaj na svoji strani, poljubiti bi te hotel, tako poljubiti, da bi te zadušil. Do celega bi se rad tvojih poljubov napil, vpijaniti bi se hotel z njimi, mila moja golobica, in ah, to bi bila pijanost sladka

v interesu dobre razmere Italije k osrednjim vlastem izostale.

Pravica naroda, da bolj ali menj sijajne, v zgodovini bolj ali menj priznane narodne junaške čine slavi, se pač težko odreka, da-si kaj takega drugim narodom, kateri so bolj bogati na časti in zmagah, nikdar ne pride na misel. Gotovo bi se tudi v Avstro-Ogerski nad takimi italijanskimi slavnostmi ne spodtikali, če bi bile slavnosti same na sebi. Take slavnosti pa zahtevajo takta in ozirov; tem bolj, če se to tiče vlasti, katera se, kakor Avstro-Ogerska, Italiji nasproti vedno prijazno in ozirno obnaša, z Italijo živi v miru in prijateljstvu ter ima v vsej Evropi splošno spoštovanje in simpatije. Tako govori se ne samo v tukajšnjih vladnih krogih, marveč tudi v krogih mirno in pošteno mislečega prebivalstva in ni dvojbe, da se bode po teh nazorih, če bi prišlo do one interpelacije in debate, tudi krepko odgovorilo.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V soboto pričel je državni zbor debato o pogodbi s cesar Ferdinandovo severno železnico. Govoril je poročevalec manjšine doktor Herbst v jako ostrih, a nikakor prepričevalnih besedah. Vse Herbstove trditve bodo gotovo govorniki z denice krepko pobili, a gotovo ne v tako navadnih in žaljivih izrazih. Danes se je debata o severni železnici nadaljevala.

Odsek za pristojbine sprejel je po posl. Tališu predložen novi načrt pristojbinske novele, v katerem se je več določil prejšnje predloge spremenilo in se sprejelo vanj nekaj novih določb.

Tuje dežele.

Iz Bruselja se poroča, da je kralj deputaciji bruseljskega mestnega zastopa, katera mu je izročila adresu gledé Kongo-države, izrekel nadejo, da bode Bruselj glavni sedež vsemu, kar se tiče nove države, katera pa ne zahteva od Belgije nobenih novih žrtev, ker ima sama dosta pripomočkov. Belgija bode na tem mnogo pridobila.

V seji francoskega senata minoli teden zahteval je Ravignan, naj se zopet uvede kredit za verski budget. Ministerski predsednik Ferry je izjavil, da vlada želi, da se obdrži konkordat, a ne more zbornici prepovedati, da kaj prihrani pri verskem budgetu. Sploh se s tem bistveno ne zadene katoliški kultus, ravno tako ne ustava in pravice senatove. Na ta Ferryjev govor zavrgel je senat kredit za bogoslovske stipendije.

Iz Kopenhagena se poroča, da je kralj na adresi obeh zbornic odgovoril: Mi smatramo kot nesrečo, če se državni zbor ne zjedini gledé budgeta, a v našem ministerstvu ni nobene ovire temu zedinjenju. Mi se ne moremo odpovedati ustavnim pravicim zaradi tega,

in prijetna, kakor je še nobeden zemski sin ni občutil in potem, potem bi hotel v tvojem naročju vmreti. O to bi bila sladka, in mila smrt, kakeršne še noben vmrljivi ni dosegel, in oj bogovi to bi bila slast!“

„Moj srčnoljubljeni Miroslav!“

Zvedela sem, da si zopet v mojem obližji, kakor v tistem blaženem času, v katerem sta se najini srca našli. Kaka slast me je pri tej novici prešinila, ti ne morem popisati in vender je bila ta rajska čut za me jako kratka, kajti usoda te ni ravno iz najboljšega namena semkaj pripeljala, to mi pové lastno, to do hladnega groba zvesto ljubeče srce prav določno. Hude ure, pri katerih spominu se mi kri strditi hoče, čakajo tebe kakor tudi mene in té visijo enako ostremu bodaku na enem lasu nad tvojo glavo. Ah Miroslav, ti zlata, ti svitla moja danica, ti se pojdeš proti lastnim bratom bojevati, ti hočeš nad moje ljudstvo sabljo potegniti? Vprašam te, ti li ne krvavi srce pri tej misli?“ Častniku se izmuzne težak vzdihljaj. „Tudi od tebe moram to slišati, kar mi lastno srce noč in dan ponavlja! O draga devotka moja, da bi bila vedela, kaj se tu

da bi dosegli vzprejem budgeta. Mi resno in nujno opominamo obe zbornici, da uporabita svoj čas, da se doseže sporazum.

O francosko-kitajski vojni se poroča, da je Kitajska voljna, da bi se razpor s Francijo predložil razsodišču v rešitev. General Brière se pripravlja na pot proti Tuan-Kvangu na Rudeči reki, kjer so se Kitajci zbrali po bitki v 3. dan t. m.

„Journal de St. Peterbourg“ poroča o razmerji med Angleško in Rusijo: Iz slednjih izjav britske vlade v parlamentu se jasno razvida, da se obe vladi pogajata, kako bi bilo možno napraviti primerno in pravično mejo v osrednji Aziji; obe vladi gojita željo, da se ohrani mir v tem ozemlju ter prijateljsko razmerje med obema državama. Potrebno je bilo, da se zabranijo lokalni konflikti. Britska vlada je spoznala to potrebo, in ruska vlada ni oporekala ter se ne obotavljala, izdati potrebnih ukazov. V tem ko ostane vsak del v pozicijah, v katerih je zdaj ter se zdrži daljnega prodiranja, ostane prostor in čas za daljnje razprave.

S sudanskega bojišča se poroča o zopetni zmagi generala Grahama. Ker Osman Digma ni hotel na poziv Grahama odložiti orožja, pričel je ta proti njemu boj. Kakor poroča telegram iz Londona, potolkel je general Graham po petdnevem boji Osmana Digma ter zasel vse sovražnikove postojanke. Nastane pa vprašanje, če bodo Angleži obdržali te postojanke ali pa se bodo „podali zopet v tabor“. Ker pa so Grahamove čete v slednjem času dobile več pomožnih čet iz Angleške in iz Indije, se zdaj morda Angleži ne bodo nazaj pomaknili, marveč resno pričeli operirati proti Berberu.

V srednji Ameriki je povsodi vojna in vstaja. Barrios, kateri hoče združiti vse srednje ameriške ljudovlade v jedno, združil je svoje čete, istotako zbirajo tudi one ljudovlade, ktere niso zadovoljne z njegovim predlogom, svojo vojno. San Salvador, najbližja država, postavila se je z vso resnostjo v bran in kaže se, da bode dobila mnogo podpore v Zjedinih Državah, ker Barrios zahteva zá se kanal Nicaragua. V zvezni ljudovladi Columbia pa vlada uže več mesecev državljanska vojska, katera preti ovirati dela na panamskem prekopu. Dné 16. t. m. vršil se je celó napad na mesto Panama in morda je padlo zdaj uže v roke vstašem. Železniški promet je oviran. Jednaka poročila o vstaji dohajejo z vzhodnje obali morske ožine.

Dopisi.

Iz Loža, 17. marcija. (Izv. dop.) Ceste so gotovo povsodi velikega pomena, tudi tam, kjer drdra uže železnica, koliko bolj pa še tam, kjer se ves promet vrši samo z vozovi, kjer ni železnice, kakor tu pri nas. Kdor je

notri godi, kako se bojujejo bratovska ljubezen z dolžnostjo, kako se mi natezano, to vzbogo do smrti natezano srce pri misli na čakajoči bratovski poboj stresa, ne bila bi mi žalih, bridkih besed, ki sem jih ravno kar čutiti moral, izustila.“ Bere dalje. „O moj nepozabljivi Miroslav, odstopi od nesrečnega boja, ki te čaka, odvrzi ostro orožje in pridi k tvoji te iz cele duše in vsega srca nad vse pojme ljubeči Milici v njene gore in pri nji ostani. O moj brez konca ljubljivi, pridi v moje naročje, hiti na moje srce, ki mi preti v neogasljivem ognju prve najčistejše in najsvetejše ljubezni zgoriti. Prinesi mi le kapljico hladilnega balzama, kane mi vsaj le eden biser čvrste hladne rose, in zopet bode zdravo in veselo v najlepšem in najzaljšem cvetju se prikazalo.“

„Oj ti nebeška devica!“ vsklikne navdušeno častnik, „kedo pač rajši, kot jaz! Kako iz srca si mi govorila besede, toda — prisega — ne smem je prelomiti, sveta mi je! In vender — ne! nikdar! Proč skušnjavec, proč peklensko šepetanje hudičevega demona, nikdar naj ne bodo rekli da sem prisego prelomil! Nikdar ne!“

obiskal le jeden pot našo Notranjsko, šel po cesti od Rakeka v Lož do Prezida, videl je na cesti voz za vozom, večinoma z lesom obložene. Ni torej čudo, če se časih tu in tam čujejo pritožbe, da cesta ni v redu; mi sicer se nimamo pritoževati, osebito zdaj ne, ko smo dobili novega načelnika, kateri bode gotovo skrbel z vso natančnostjo, da bodo ceste vedno v redu.

Dne 15. t. m. imeli smo namreč volitev krajnega cestnega načelnika za županije Lož, Bloke in Stari Trg; izvoljen bil je g. Josip pl. Obereigner. Zanimanje za volitev bilo je, kakor naravno, veliko in volitev zvršila se je v veliko zadovoljnost prebivalstva. Mi poznamo moža, da je strokovnjak v tej zadevi, ter da ima tudi resno voljo posvetiti se z vsemi močmi temu poslu, da bode gotovo vso pozornost obračal na ceste. Kličemo torej: Naj mnogo let nam bode načelnik!

Morda se bode zopet kak mladenič spodtikal nad to izvolitvijo, se repenčil ter napanjal lik basenski žabi, češ, zakaj ni bil izvoljen ta mož, pri katerem se mi časih zbiramo, potem pa bode poslal v ljudi še par robatih besedij in kletvic. Nu, to repenčenje pač ne bode motilo naših zavednih mož pri njihovem poslu, saj jim je znano, da od takih ljudi ni družega pričakovati možno, volkovi tulijo po volčje.

Razne vesti.

— (Vožnja po zraku.) Iz Bruslja se poroča: Dne 16. t. m. hotela sta se znamenita zrakoplovca Dubois in Farenza z novim balonom, ki sta ga sama sestavila in ki je tako narejen, da se lahko obrača, iz Antverpna prepeljati v Bruselj. Ko sta se dvigala v zrak, pozdravljala ju je velikanska množica ljudi, ki se je bila na dotičnem kraju zbrala, z burnimi klici. Balon še ni bil visoko, ko ga zgrabi od nasprotne strani pihajoči veter ter drvi proti iztoku reke Schelde. Zbrani ga kmalu niso videli več. Poprašalo se je pozneje po telefonu v Bruslju, sta li tja dospela, ali ne, a dospel je odgovor, da niti v Bruslju, niti v okolici ni bilo videti nikakoga balona. Sedaj ni bilo več dvoma o tem, da je zrakoplovca zaneslo na morje in bil je vsakdo prepričan, da sta se ponesrečila. Drugi dan pa je prinesel brzjav veselo novost, da sta Dubois in Farenza po noči dospela pri angleškem mestu Bromdey na tla in da se jima ni nič hudega prigodilo. Veter ponesel je balon čez morje in v eni uri bila sta na angleških obalah. Znanci obeh pogumnih zrakoplovcev niso bili malo veseli te novice.

— (Velblodi v angleškem vojstvu.) Iz Londona se poroča: Angleška, o koji je znano, da je prva velemoč, kar se tiče mornarstva, je tudi najbogatejša, kar se tiče „ladij puščave“, velblodov namreč. V sedanji vojski v Afriki ni imela Angleška nič manj kot sedem tisuč velblodov spo-

Lajtenant nadaljuje: „Moj brat je bil predvčerajšnjem v Kotoru. Pripovedal mi je, da se bodo Kotorci in Črnogorci skupno bojevali. Neskončno mu je žal, da bodeš tudi ti tega boja deležen. Oh, Miroslav, zarotim te pri spominu na ranjko mater svojo, odstopi od tega nesrečnega in pogubonosnega boja. Pridi, oh, pridi k meni! Naša hiša je dosti prostorna in dala ti bode mirno in srečno in zadovoljno bivališče. V mojem naročji bodeš trudne oči zatisnil in v mojem naročji zopet jih odprl. Bodem se za té trudila, za té delala in trpela. Vsako željo ti bodem uže iz oči brala! Ničesar, kar bi le tvoje srce poželeli vtegnilo, ti ne bode manjkalo in rajsko življenje bodeš na strani svoje Milice vžival.

Beži pred protečo nevarnostjo, ki se ti kakor grozna pošast z velikanskimi koraki približuje! Pridi, pridi, pričakujem te željno. O, vsliši prošnjo žalostnega srca, ki za smrt bolno za polajšanje svojih muk k tebi kliče. O, pridi, pridi!

„Milica, Milica, ko bi bila ti slutila, kako globoke nove rane mi bode to tvoje pisanje vsekal, opustila bi je bila. Dobro veš, da ne

četka. Vender jih je le malo pri življenju ostalo, kajti 2700 prelilo jih je za domovino na bojišči svojo kri, 4000 poginilo jih je vsled prevelikega truda, in tudi teh tri sto, ki so še pri življenju, je le malo še krepkih in leže večidel v posebni za nje pripravljeni bôlnici. Vsled tega misli se na novo asentiranje velblodov, in sestavila se je v ta namen uže posebna komisija.

— (Smrt na odru.) Iz Schwerina se poroča, da je dvorni igralec Friderik Keller 16. t. m. nanaglom na odru med igranjem umrl. Igrala se je ravno „Messinska nevesta“, in Keller vodil je kor. Zgovoril je ravno nekoliko versov na mrtvega don Manuella, ko se zgrudi na tla. Zadel ga je mrtvoud na možgane. Gledalci mislili so, da spada to k njegovi ulogi in niso slutili, da je mož mrtev. Drugovi njegovi pa so strahu okameneli, ko so to videli. Prijeli so ga in prenesli za oder, kjer je v nekaj minutah izdihnil dušo.

Domače stvari.

— (O popotovanji cesarjeviča in cesaričine) se z dne 21. t. m. poroča iz Cetinja: Danes ob polu 10. uri dopoldne došel je na črnogorsko mejo voz s cesarjevičem in cesaričino; spremljali so ja deželni lovci na konjih. Tostan stran meje pričakoval ja je knez Nikola. Po starem običaji podal se je avstrijskima prestolonaslednikoma kruh in sol, knez Nikola pa je podal cesaričini krasen šopek, sestavljen iz planinskih rož. Med gromenjem topov odpeljali so se dalje. V Njeguši so obedovali, potem pa se podali dalje v Cetinje. Kneginja pripeljala se je do slednjega ovinka visokima gostoma nasproti. Pri vходу v mesto bil je iz lavorjevega zelenja sestavljen slavolok, kjer je deputacija meščanov visokima gostoma podala kruha in soli. Prevzvišena cesarska dvojica podala se je v spremstvu kneževem skozi bogato okrašeno glavno cesto, ob kateri so stali na obeh straneh črnogorski vojaki. Ljudstvo pozdravljalo je s tisočernimi „živio!“ visoka gosta. Cesarjevič in knez podala sta se peš v palačo, cesaričina in kneginja pa sta se peljali. Ob polu 7. uri je bil obed. Zvečer je bilo razsvitljeno mesto in višine okolo. Iz Boke Kotorske se z dne 22. t. m. poroča: Cesarjevič in cesaričina došla sta popoldne sim ter ogledavši si obe stolni cerkvi potem nadaljevala potovanje. Knez Nikola ja je spremlil do meje, princ Danilo pa do Kotora. Pri večerajšnjem dvornem obedu v Cetinjah napil je knez avstrijskima prestolonaslednikoma ter vsej cesarski hiši; cesarjevič je napil knezu in kneginji, knežji obitelji, Črni Gori in nje hrabremu prebivalstvu. Razsvitljava Cetinje in gorá v okolici bila je veličastna. Pred palačo svirala je godba, okolo nje pa je radostno pozdravljajoč visoka gosta stala nebrojna množica. Nj. visokosti ogledala sta si z balkona razsvitljavo. Knez zaklical je potem z balkona: „Živila avstrijska prestolonaslednika!“ Na to klicala je zbrana množica navdušeno dolgo časa „živio, živio!“ Nj. visokosti vzprejela sta zjutraj zastopnike avstro-ogerske naselbine v Cetinjah; ob

morem, ker ne smem! Samega sebe, vse kar imam, kri in življenje ti darujem vsak čas z veseljem — svoje časti pa nikdar ne!“

„Čuj! kaj je to?“ Častnik hiti k oknu ter je odpre. Čul je strel, in sicer strel znamenje alarma, ki so ga dali na tvrdnjavici nad mestom ležeči, in v trenutji se zaslišijo trombe in rogovi artilerije in infanterije, ki navskriž alarm trobijo.

Komaj je okno dobro zaprl, uže stopi dnevni podčastnik v sobo, oglasi častniku alarm in podá mlademu častniku zapečateno pismo. Hlastno je častnik odpečati in pregleda.

„Je dobro“, odgovori.

Podčastnik odide. Častnik vzame sabljo, kartuš in plašč. Poišče pokrivalo, pokliče strežaja, kateremu mali kovčeg izroči in oba brzo stanovanje zapustita.

Ko prideta na odmenjeno mesto, je stala uže njegova baterija s pogorskimi in là Hitte-topovi in kar je bilo za prve potrebnih mul in oslov, uže v najlepšem redu. Poročniki hiteli so sem ter tja in kmalu se vzdigne divizija pod poveljništvom podpolkovnika Kričaja

9. uri napravila sta izlet v Prilip, kjer je krasen razgled na Skadersko jezero. Potem sta se odpeljala.

— (Častnim udom) imenovalo je kame-niško pevsko društvo „Lira“ visokorodno gospo baronovko Emilijo Winkler v hvaležno priznanje zaslug, ki jih ima visoka gospa po blagodušni svoji podpori za obstanek in razvitek društva. Pred kratkim poklonila se ji je deputacija tega društva pod vodstvom predsednika, notarijatskega koncipijenta gospoda Jos. Staniča, ter ji izročila krasno izdelano diplomo.

— (Imenovanja pri tržaški policiji.) Policijski nadkomisar Rajko Viditz imenovan je policijskim svetnikom in policijski koncipist Leon Kalinovič policijskim nadkomisarjem.

— (Popularno-znanstveno predavanje.) Včeraj dopoldne predaval je v korist „Národní šoli“ v dvorani tukajšnje realke gospod profesor Senekovič „O električni razsvitljavi“. Predavanja udeležilo se je zelo mnogo odličnega občinstva, katero je z veliko paznostjo sledilo besedam predavateljevim, kateri je v lehkoumevni besedi razlagal postoj in moč električne luči; osebito mnogo občudovanja pa so vzbudili vrlo dobro izvedeni poskusi. Blagajnica „Národne šole“ pa se je pomnožila zopet za precejšnjo svoto. — Prihodnjo sredo dne 25. t. m. pa bode predaval v čitalniški dvorani g. dr. J. Babnik o slovenskih ženah. Udeležba bode gotovo mnogobrojna in nadejamo se, da si bode še marsikdo kupil vstopnico, kateri je še zdaj nima. Društvo „Národna šola“ zasluži gotovo obile podpore.

— („Literarno-zabavni klub“) imel je minolo saboto zvečer svoj jour-fixe v hôtelu „pri Maliči“. Udeležba bila je izredno mnogobrojna, udeležilo se ga je okolo 30 gospodov članov. Predsedoval je ta večer trgovinske in obrtne zbornice predsednik g. Kušar, predaval pa g. inženir J. Žužek o stajbah na močvirni zemlji in na vodah. Prezanimljivo to berilo izvolil nam je gosp. predavatelj blagovoljno prepustiti v porabo, in pričeli je bodemo v kratkem v našem listu v feljtonu. Tudi ta večer nabirali so se prostovoljni darovi v prid „Národní šoli“, in nabrala se je zopet znatna svota, katera se je izročila odboru tega društva. V saboto počastili so jour-fixe odlični vnunji gostje gg. notar in deželni poslanec L. Svetec iz Litije, notar in deželni poslanec Janko Kersnik in notarski koncipijent drd. Janko Rahnč z Brda. Zabava bila je vrlo živahna in udeleženci ostali so v prijaznem pogovoru pozno v noč vkupe.

— (Društvo „Národní Dom“) v Ljubljani imelo bode letos svoj občni zbor še le meseca maja, ker se računi o loteriji ne mogó prej skleniti.

— (Potno predavanje) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirč v sredo 25. t. m. v Radečah na Dolenjskem. Predavanje se prične popoldne ob 3. uri, in sicer v šoli.

proti tvrdnjavicam od povstalecev napadenim, od koder je bil strel iz topov v posameznih intervalih čuti.

Mlademu lajtenantu hoče srce počiti, tako tesno mu je bilo.

„Prokleta mi bode usoda“, mrmra pred se poluglasno, „zakaj si pa ravno mene v igračo izvoliti morala?! Zakaj sem bil pač rojen, da morem takó žalostnih reči doživeti? Bi li ne bilo boljše, da bi bil takrat, mesto da sem pohotnega Črnogorca pri studencu povezal, iz njegove pištole košček svinca v to-le burno srce prejel? Kratek bi bil trenutek, v katerem bi se bil med tukaj in tamkaj visé s smrtjo boril in današnja bolečina in žalost in britkost prihodnjih dni bi mi bile prihranjene. Toda, kaj bi bilo pa potem iz nesrečnega dekleta? — Kakošna bi bila njena usoda? Gotovo vse-kako dobra, vsaj je nje brat koj za manoj na mestu bil in bi bil mesto meni rešitve nalogo prevzel in dokončal. Oh, ja, jaz bi pa tudi ne bil toliko lepih ur na njeni strani preživel, kakor sem jih, če bi me bilo smrtno orožje banditovo zadelo.“

(Dalje prihodnjič.)

— (Deželno gledališče.) Za deželno gledališče v Ljubljani za naslednjo sezono 1885/86 oglasilo se je pet podjetnikov. Kranjski deželni odbor bode odločil o prošnjah še ta teden, in izbral si bode gotovo podjetnika, kateri bode z nekoliko večjo paznostjo kakor dozdani ravnatelj Mondheim, gledal na igralce, da ne bodo z nečuvno drznostjo, da ne rečemo nesramnostjo, raz odra žalili večkrat slovensko narodnost.

— (Rudolfinum.) Pri slednji seji oddal je kranjski deželni odbor oskrb „Rudolfinuma“ s steklom steklarju g. P. Kajzlu, lakirarska dela pa g. A. Eberlu.

— (Občinske volitve.) Pri volitvi občinskega predstojništva v Šmartnem v ljubljanski okolici bili so izvoljeni, in sicer županom Fran Kovač iz Tacna, občinskim svetovalcem pa Ivan Malenšek iz Tacna, Josip Aleš iz Spodnjih Gamelju, Ivan Ješek iz Vikerč in Gregor Narobe iz Zgoranjih Pirnič. — Pri novi volitvi občinskega predstojništva v Ježici pa je bil izvoljen županom Anton Bolka iz Stožce, a občinskim svetovalcem Fran Plevnik iz Tomačevega, Fran Drmastija iz Ježice, Fran Lenče iz Kleč in Alojzij Pečnik iz Stožce.

— (Nesreča.) Iz Polhovega Gradca se nam piše: Te dni postavljali so pri nekem posestniku v Samatorci streho na hlevu. Kočar Lorenec Malovrh iz Butajrove, ki je bil tudi pri delu, hotel je pri nekem na zid oprtem tramu narediti znamenje, kje naj bi se odžagal, a tram zdrzne z zida in pade Malovrhu tako nesrečno na glavo, da mu je črepinjo strl. Revez umrl je drugi dan potem opoludne.

— (Grozno dejanje.) Iz črnomelj-skega okraja poroča se nam o sledečem groznem dejanju: Dne 18. t. m. našli so v gozdu pri Cerkviši devetletnega sinka Matije Jakobčiča mrtvega v neki dolinici. Prerezan je imel vrat in odrezane spolne dele. Sumi se, da je strašno dejanje doprinesel nek tuj mož, o kojem trdi nek trinajstletni deček, da ga je videl, ko je prišel po cesti od Črnomlja sem in vabil nesrečnega dečka v gozd. Vse pozvedovanje po hudodelcu bilo je do sedaj zamán.

— (V Gorici) umrl je dne 19. t. m. o. Bonaventura Sell, provincijal č. o. franciskanov v pokrajini sv. Križa. Narodil se je dne 24. februarija 1820 v Korminu, v duhovnika je bil posvečen 23. septembra 1843. l. Služboval je več let na Tersatu.

— (Dvoboje) vršil se je dne 19. t. m. v Mariboru med dvema častnikoma. Vzrok je bil malenkosten prepir. Pri dvoboju je grofa W. ranil razžaljeni grof F. s sabljo na rami in na prsih precej močno.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Gruž, 23. marcija. Cesarjevič in cesarčina došla sta sim. Vzprejela sta iz Mostara došlo deputacijo, sestojajočo iz 150 oseb. Ob 10. uri sta nadaljevala potovanje v Hvar, kamor dojdeta zvečer. Jutri prideta v Spljet.

Berolin, 23. marcija. Cesar je prav dobro spal. Zdaj se dobro počuti.

Dunaj, 22. marcija. V čast rojstvenega dneva nemškega cesarja bil je zvečer ob 6. uri obed pri cesarji; obeda so se udeležili princ Reuss, ministri Taaffe, Kalnoky, Bylandt in Kallay, članovi nemškega poslanstva in deželni poveljniki.

Temešvar, 22. marcija. Na pošti razpčilo se je pet zavitkov, ko so jih hoteli zapечатiti; došli so iz Mannheima; naznanjeno je bilo, da je v njih seme. Poštni uradnik Houchard je bil hudo ranjen, sluga pa le malo. Dva še ne razstreljena zavitka so preiskali. Najbrže je bilo seme z razstreljivo tekočino napojeno.

Berolin, 22. marcija. Cesar vzprejel je danes zaradi malega prehlajenja voščila samo od članov kraljeve obitelji in tujih kneževskih oseb.

Pariz, 22. marcija. Francoski eskadri v Tihem oceanu se je zaukazalo, naj odide v Panamo, da varuje francoske podanike.

New-York, 22. marcija. Depeša iz San Juana v Nicaragui poroča: Po poročilih iz notranjih dežel koncentrujejo se čete iz Nicarague in San Salvadorja na meji Hondurasu, in pričakuje se kmalu napad. V Hondurasu je buknila vstaja.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 23. marcija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·40
„ „ „ srebro	83·80
Zlata renta	108·90
5% avstr. renta	99·25
Delnice národne banke	864·—
Kreditne delnice	302·30
London 10 lir sterling	124·15
20 frankovec	9·79
Cekini c. kr.	5·81
100 drž. mark	60·55

Uradni glasnik

z dne 22. marcija.

Eksekut. zemlj. dražbe: V Postojini posestvo Jos. Kreblja iz Ostrožnega Brda (3325 gld.) dne 19. maja, 19. junija in 21. julija; — posestvo Matije Penko iz Gradca (2751 gld.) dne 19. maja, 19. junija in 21. maja julija. — V Kameniku posestvo Fr. Zemljana iz Jarš (3365 gld.) dne 30. maja, 1. julija in 1. avgusta. — V Radovljici posestvo Martina Zalojarja iz Slavnika (1115 gld.) dne 18. aprila, 18. maja in 18. junija. — V Kranju zemljišča Jan. Pavliča iz Kranja (7210 gld.) dne 10. aprila, 15. maja in 15. junija. — Na Vrhniki posestvo Jan. Kovača iz Preserja (7715 goldinarjev) dne 17. aprila, 19. maja in 19. junija.

Pod oskrbnitvom: Od c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani postavlja se posestniški hčeri Katarini Černač iz Vel. Otoka zaradi blaznosti Janez Černač iz Žagona oskrbnikom.

Tujci.

Dne 21. marcija.

Pri Maličih: Liebhart, trg. potov., z Dunaja. — Matreljak, trgovec, iz Trsta. — Gruber, krčmar, iz Kočevja.

Pri Slonu: Maier in Kojer, trgovec, z Dunaja. — Basch, trg. potov., iz Prage.

Pri Avstr. carji: Donnert, trg. potov., iz Schönfelda. — Winkler s soprogo iz Losonc. — Gregorich, zasebnik, iz Trsta.

Umrlí so:

Dne 20. marcija. Josipina Zupanič, postreščekova hči, 2 l., Hrenove ulice št. 6, ošpice.

Dne 22. marcija. Katarina Vidmar, hišna posestnica, 60 l., Kolodvorske ulice št. 8, pohabljenje potrebušnih organov.

Srečke

z dne 21. marcija.

Dunaj:	77	76	53	2	51.
Gradec:	87	7	3	40	82.

Tržne cene.

V Ljubljani, 21. marcija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 23 kr., domače 6 gld. 83 kr.; rež 5 gld. 53 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 36 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 52 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjini 60 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. — Seženj trdih drv 8 gld. — kr.; mehkih 5 gld. 60 kr. — Vino, rudače, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
21. marc.	7. zjutraj	728·94	— 3·0	vzh.sl.	megla	0·00
	2. pop.	727·70	13·0	jzpd.sr.	jasno	
	9. zvečer	727·16	8·4	jzpd.sl.	d.js.	
22. marc.	7. zjutraj	728·84	5·6	zpd.sl.	obl.	6·10
	2. pop.	733·51	2·0	vzh.sr.	sneg	
	9. zvečer	734·99	1·4	szpd.sl.	obl. sneg	

Prodaja mecesnovih mladik.

V c. kr. osrednji drevsnici na Rožniku pri Ljubljani odda se še 100 000 dveletnih, lepih mecesnovih mladik, tisoč po 2 gld.

Kupci se vabijo, naj se v tej zadevi oglašijo najdelj do konca tega meseca pri c. kr. dež. gozdar-skem nadzorstvu v Ljubljani. (37)

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočeb, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdralja želodečne in potrebušne bolezni, grizo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasanje telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljše sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V škatuljah po 12 stekleničic vposilja izvoditelj to esenco proti povzetji zneska 1 gold. 96 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—12

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovencec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Gimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačić-Miošič,** Razgovor ugodni naroda slovensk 1 gld. 20 kr.
- Kormavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klaić,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
- Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
 - II. „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.
 - III. „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljičica o:
Pepelki, Rudeči kapioli in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.